

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 20-03-47859 אייזנשטט נ' אופטיקה הלפרין בע"מ

לפני כבוד הרשמת הבכירה ויג'דאן חליחל

יבגני אייזנשטט

התובע

נגד

אופטיקה הלפרין בע"מ

הנתבעת

פסק - דין

1. לפני תביעה בסך 15,000 ₪, לפיצוי בהתאם לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק הספאם**).
2. בכתב התביעה נטען, כי חברת "אופטיקה הלפרין בע"מ" (להלן: **הנתבעת**) שלחה לתובע 15 הודעות במשך תקופה של 8 שנים, שמטרתן לעודד את התובע לרכוש מוצר או שירות, או לעודד את הנתבע להוציא כספיו בדרך אחרת. זאת, על אף שהתובע לא מסר לנתבעת את מספר הטלפון שלו או נתן הסכמתו המפורשת לשלוח אליו הודעות ופרסומות. עוד נטען, כי ברוב ההודעות לא הייתה אפשרות הסרה.
3. בכתב ההגנה נטען כי עילת התביעה באשר להודעות שנשלחו בין השנים 2012-2014 התיישנה. עוד נטען, באשר ל-14 ההודעות הראשונות שנשלחו, הנתבעת כי אלה נשלחו על ידי חברה אחרת, אשר הפסיקה פעילותה לפני מספר שנים, ועל כן בלתי אפשרי לברר בספריה כיצד ומדוע נשלח אותן הודעות לתובע. לבסוף, טוענת הנתבעת – באשר להודעה מספר 15, כי אין מדובר בהודעת "ספאם", אלא בהודעה אינפורמטיבית בלבד.
4. אין חולק כי 14 ההודעות הראשונות שנשלחו לתובע, היוו דבר פרסומות, כמשמעותו בהתאם לחוק הספאם. ואולם, המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בארבע שאלות: הראשונה היא האם הנתבעת היא זו ששלחה את הודעות הספאם לתובע; השנייה היא האם עילת התביעה בגין ההודעות שנשלחו לפני 2014 אכן התיישנה; השלישית, האם התובע נתן את הסכמתו לקבלת הודעות מהנתבעת; והרביעית, היא האם הודעה מספר 15 מהווה "דבר פרסומות" אם לאו. אדון בשאלות להלן.

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 20-03-47859 אייזנשטט נ' אופטיקה הלפרין בע"מ

השאלה הראשונה

5. כאמור, טוענת הנתבעת כי לא היא שלחה את ההודעות, אלא חברה אחרת ששמה "האחים הלפרין – אופטיקה (2000) בע"מ". אני סבורה כי גם אם אקבל את טענת הנתבעת בעניין זה, אין לדבר נפקות בעניינו שכן, סעיף 30א (א) קובע מפורשות כי "מפרסם" הוא מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומות, וכן מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו. צא ולמד, כי לשון הסעיף איננה דורשת שהנתבעת תהא זו ששלחה בעצמה את ההודעות הספאם, אלא די בכך שהודעות הספאם מפרסמות אותה ואת עסקיה. במקרה שלפי, אין ספק כי הודעות הספאם שנשלחו מכילות את שמה של הנתבעת, וכי תוכן הפרסומות עשוי לפרסם את עסקי הנתבעת (ת"צ 14-09-3468 רודד נ' די.בי.אס שרותי לווי (1998) בע"מ (25.06.2019)). לפיכך, דין טענתה של הנתבעת בעניין זה להידחות.

6. בנוסף, אין לטענת הנתבעת על אודות הפסקת פעילות החברה האחרת כל אסמכתא. ככל שמדובר על שימוש במוטג הנתבעת, על ידי החברה האחרת, הרי שאין בכך כדי לשנות מהמסקנה, כי ההודעות מפרסמות גם את הנתבעת עצמה (אף שייתכן שגם את החברה האחרת).

השאלה השנייה

7. הנתבעת טוענת, כי על חלק מההודעות נשוא התביעה, חלה התיישנות. דין טענה זו להתקבל. התביעה הוגשה ב-26.03.2020. בהתאם לסעיפים 5 ו-6 לחוק ההתיישנות, תש"ח-1958, התקופה שבה מתיישנת תביעה (שאינה במקרקעין) היא 7 שנים מיום שנולדה עילת התובענה. יום לידת עילת התובענה במקרה דנן היא יום שליחת ההודעה. כלומר, בעניינו, כל הודעה שנשלחה לפני יום 26.3.2013 – חלה עליה התיישנות ולכן דין התביעה בעניין להידחות.

8. אוסיף עוד, כי אין במשלוח המכתבים על ידי התובע – כדי לעצור את מרוץ ההתיישנות, לפיכך, אני קובעת כי התביעה בגין ההודעות אשר נשלחו לפני יום 26.03.2013, נדחית בזאת.

השאלה השלישית

9. חוק התקשורת קובע איסור לשגר דבר פרסומת ללא הסכמה מראש ובכתב של הנמען. ההסכמה הנדרשת לפי סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת היא הסכמה מראש, לפני שיגור ההודעה, אלא אם נתן המפרסם לנמען הזדמנות להודיע לו, שהוא מסרב לקבל דברי פרסומת, דרך כלל, או מסוג מסוים והנמען לא עשה כן. סעיף 30א(ג) (5) לחוק התקשורת קובע חזקה לפיה, מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת, עשה כך ביוזעין, אלא אם הוכיח אחרת.

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 20-03-47859 אייזנשטט נ' אופטיקה הלפרין בע"מ

10. מהחזקה הקבועה בסעיף עולה, שהנטל להוכיח את הסכמת הנמען לקבלת דבר פרסומת מוטל על כתפי המפרסם, קרי, הנתבעת (ראו: רע"א 1621/16 MEGA ADVANCED MATHEMATICAL SYSTEM LTD נ' זילברג, 14.6.2016; ת"צ (חי) 16-01-40072 רפול נ' קבוצת אורמוש בע"מ, 3.1.2017).

11. התובע טען, כי לא נתן את הסכמתו. במקרה כזה, היה על הנתבעת להראות הסכמה בכתב של התובע לקבלת ההודעה, אולם הנתבעת לא הראתה הסכמה כזו. לכן, חזקה שההודעות נשלחו בניגוד להוראת החוק. גם הטענה של הנתבעת, הלכה למעשה, כי התובע הסכים לקבל ההודעה, אלא שנמנע ממנה השגתה והגשתה של ההסכמה בשל הזמן שעבר ובשל הפסקת פעילות החברה האחרת. אין לקבל טענה זו. ככל שגורם עסקי מבקש להשתמש באפשרות משלוח פרסום – עליו להקפיד לשמור על ההסכמה, ככל שזו ניתנה, באותה מידה שהיא דאגה לשמור את פרטיו של התובע ובהתאם לכך נשלחה ההודעה האחרונה. מבחן האצבע של ההתיישנות – 7 שנים – כפי שהדבר בא לידי ביטוח גם בתביעה זו, מחייב שמירה של תיעוד כזה לשם הוכחת טענת ההסכמה לכל הפחות לפרק זמן זה (בהינתן חריגי התיישנות). כך או אחרת, הטענה לא הוכחה ודינה להידחות.

השאלה הרביעית

12. סעיף 30 א (א) קובע כי דבר פרסומות הוא "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישה מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת". ברע"א 4806/17 פסגות בית השקעות בע"מ נ' גלסברג (25.10.2017), נקבע כי "התשובה לשאלה האם הודעה מסוימת מהווה דבר פרסומת תלויה במטרה שאותה היא באה להגשים ולא בהכרח באופן שבו נמען סביר היה מבין אותה. עוד עולה מלשונה של הגדרה זו כי היא מסבה עצמה גם על מסרים שנועדו למשוך את הנמען להתקשר עם המפרסם שלא באמצעות מסר מפורש וישיר אלא בדרכים עקיפות".

13. במקרה דנן, אני סבורה כי ההודעה מספר 15, אשר הכילה מידע אודות פעילותה של אופטיקה הלפרין בתקופת ההגבלות על הפעילות עקב התפרצות נגיף הקורונה החדש בישראל, מכילה רשימה אינפורמטיבית של סניפים פתוחים ולינק לאתר הזמנות, אם כן, מטרת ההודעה היא לעודד רכישת מוצרי הנתבעת, ולא רק להציג מידע אינפורמטיבי חיוני בלבד. על אף שההודעה היא גם שירותית, מטרתה המרכזית היא פרסומית, ולראייה, בהודעה יש הפנייה ל"רשימת סניפים והזמנות" באתר שאליו מפנה הלינק שבהודעה לרשימת סניפים והזמנות – ניתן להזמין את מוצרי הנתבעת (רע"א 1154/18 בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ נ' זינגר 06.06.2019)). לפיכך, הודעה זו אכן מהווה "דבר פרסומות" כהגדרתו בחוק הספאם.

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 20-03-47859 אייזנשטט נ' אופטיקה הלפרין בע"מ

14. באשר ל-6 ההודעות אשר נשלחו אחרי יום 26.3.2013 אלו, עליהן לא חלה התיישנות, אין ספק כי מדובר בדבר פרסומות, ולמעשה גם הנתבעת לא חלקה על כך בכתב הגנתה. לפיכך, אני קובעת כי הודעות אלו גם כן היוו דבר פרסומות.

שיעור הפיצוי

15. סעיף 30א (י) קובע כי על כל הודעה המכילה דבר פרסומת, רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים שאינם תלויים בנזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות העניין, את שיקולי אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו, עידוד הנמען למימוש זכויותיו וכן היקף ההפרה שנעשתה על ידי הנתבעת, הגעתי לכלל מסקנה כי סכום הפיצוי על כל אחת מהודעות יהא 700 ₪, וכי סכום הפיצוי על הודעה מספר 15 יהא 500 ₪.

סוף דבר

16. דין התביעה להתקבל בחלקה: הנתבעת תשלם לתובע 700 ₪ על כל אחת מהודעות וכן 500 ₪ על הודעה מספר 15. לפיכך, הנתבעת תשלם לתובע סך של 4,700 ₪. בנוסף לסכום האמור תישא הנתבעת בהוצאות התובע בסך של 450 ₪ הסכומים הכוללים ישולמו בתוך 30 ימים מיום קבלת פסק הדין אצל הנתבעת, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

17. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו תוך 15 ימים מיום קבלת פסק דין זה.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"א, 15 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

ויג'דאן חליחל, רשמת בכירה

